

31995F0073

20.3.1995

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 62/1

ACȚIUNEA COMUNĂ
din 10 martie 1995
adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană cu privire la
Unitatea Droguri Europol

(95/73/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere articolul K.3 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană,

având în vedere inițiativa Republicii Federale Germania,

întrucât statele membre consideră constituirea Unității Droguri Europol o problemă de interes comun, în conformitate cu articolul K.3 alineatul (9) din tratat;

întrucât, la reuniunea sa din 28 și 29 iunie 1991, de la Luxemburg, Consiliul European a luat act de propunerile pentru constituirea unui Oficiu European de Poliție (Europol), a acceptat obiectivele definite în aceste propuneri și a recomandat ca aceste propuneri să fie examinate detaliat;

întrucât, în raportul prezentat Consiliului European la 4 decembrie 1991, miniștrii și-au exprimat acordul unanim pentru constituirea Europol, prin crearea, pentru început, a unei unități de informații în domeniul drogurilor, care urmează să fie dezvoltată într-un viitor apropiat;

întrucât, la reuniunea sa din 9 și 10 decembrie 1991, de la Maastricht, Consiliul European a hotărât crearea Europol-ului, a cărui funcție inițială este organizarea schimbului de informații dintre statele membre cu privire la substanțele stupefiante, și a însărcinat miniștrii să adopte, într-un termen scurt, măsurile necesare în acest scop;

întrucât, la reuniunea sa din 26 și 27 iunie 1992, de la Lisabona, Consiliul European a recomandat elaborarea unei convenții privind constituirea Europol;

întrucât este necesar ca statele membre să coopereze, până la intrarea în vigoare a acestei convenții, în cadrul unei structuri adecvate;

întrucât, dată fiind urgența abordării problemelor traficului ilicit internațional de droguri, asociat cu spălarea banilor și crima

organizată, miniștrii au recomandat, la reuniunea lor specială din 18 septembrie 1992, ca prima fază a Europol-ului, Unitatea Droguri Europol, să fie pusă în aplicare până la 1 ianuarie 1993;

având în vedere decizia reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți la nivelul șefilor de stat și de guvern, cu privire la fixarea sediilor anumitor organisme și servicii ale Comunităților Europene și ale Europol-ului, în conformitate cu care Europol și Unitatea Droguri din cadrul acestuia vor avea sediul la Haga;

întrucât statele membre dispun deja de o structură provizorie de cooperare prin intermediul Unității Droguri Europol, stabilită prin Acordul ministerial din 2 iunie 1993 privind crearea acestei unități, care funcționează din ianuarie 1994;

întrucât, la reuniunea sa din 9 și 10 decembrie 1994 de la Essen, Consiliul European a hotărât să extindă mandatul Unității Droguri Europol la combaterea traficului ilicit cu materiale radioactive și nucleare, a criminalității care implică filierele de imigrație clandestină, traficul ilicit de autovehicule și operațiunile de spălare a banilor în legătură cu aceste forme de criminalitate;

având în vedere concluziile Consiliului European din 9 și 10 decembrie 1994, în care s-a decis că trebuie să fie încheiată Convenția privind constituirea Europol până la Consiliul European de la Cannes și întrucât există voința de a se întreprinde toate demersurile necesare în acest scop,

DECIDE:

Articolul 1

Următoarele norme se aplică Unității Droguri Europol, creată inițial prin acordul ministerial din 2 iunie 1993, denumită în continuare „Unitatea”.

Articolul 2

Obiective și domeniu de aplicare

(1) Fiecare stat membru trimite unul sau mai mulți ofițeri de legătură la Haga pentru a constitui împreună cu ceilalți ofițeri de legătură din celelalte state membre o echipă care cooperează în cadrul Unității.

(2) Unitatea funcționează ca o echipă neoperațională, însărcinată cu schimbul și analiza informațiilor și datelor, în cazul în care acestea afectează două sau mai multe state membre, cu privire la:

- (a) traficul ilicit cu droguri;
- (b) traficul ilicit cu materiale radioactive și nucleare;
- (c) infracțiuni care implică filierele de imigrație clandestină;
- (d) traficul ilicit cu autovehicule,

precum și cu privire la organizațiile criminale implicate și la activitățile de spălare a banilor în legătură cu acestea.

(3) Obiectivul Unității este de a ajuta poliția și celelalte servicii competente să lupte mai eficient, în interiorul statelor membre și între ele, împotriva activităților infracționale menționate la alineatul (2).

În acest scop, membrii Unității, care acționează în conformitate cu dreptul intern, cu celelalte norme juridice relevante și cu instrucțiunile date de statele membre respective, îndeplinesc următoarele sarcini:

- (a) schimbul de informații între statele membre (inclusiv informații personale), care permit aprofundarea cercetărilor penale speciale privind formele de criminalitate menționate la alineatul (2);
- (b) pregătirea de rapoarte privind situația generală și analiza activităților infracționale, pe baza informațiilor care nu sunt personale, furnizate de statele membre sau provenite din alte surse.

Activitățile Unității nu aduc atingere altor forme de cooperare bilaterală sau multilaterală din domeniul combaterii formelor de infracționalitate menționate la alineatul (2), nici competențelor Comunităților Europene.

Articolul 3

Prelucrarea datelor

(1) În ceea ce privește formele de infracționalitate menționate la articolul 2 alineatul (2), ofițerii de legătură comunică informațiile necesare aprofundării cercetărilor penale specifice privind formele de infracționalitate menționate la articolul 2 alineatul (2), precum și dezvoltării informațiilor și analizelor strategice, în conformitate

cu dreptul intern, cu celelalte norme juridice relevante și cu instrucțiunile date de statele lor membre respective.

Pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, ofițerii de legătură au acces la toate informațiile și datele poliției criminale din statele membre respective.

Trebuie să se asigure protecția tuturor informațiilor împotriva accesului neautorizat și a distrugerilor, inclusiv protecția fizică a sistemelor de prelucrare a datelor și a rețelelor.

(2) Cererile de informații destinate Unității și formulate de poliție sau de oricare alt serviciu competent tranzitează prin intermediul unei autorități centrale naționale. Aceasta este, de asemenea, însărcinată să primească și să retransmită răspunsurile furnizate de Unitate.

Articolul 4

Protecția datelor

(1) Informațiile personale sunt comunicate pe baza schimbului dintre ofițerii de legătură, fiecare dintre aceștia acționând în conformitate cu dreptul intern, cu alte norme juridice relevante și cu instrucțiunile date de statul său membru în domeniul prelucrării informațiilor personale și respectând condițiile impuse de statul furnizor cu privire la utilizarea acestor informații.

Orice schimb de informații între statul solicitant și statul furnizor se face numai pe o bază bilaterală, prin intermediul ofițerilor de legătură ai acestor state.

În cazul în care, în timpul analizării unei cereri, statul furnizor descoperă informații în legătură cu una dintre formele de infracționalitate menționate la articolul 2 alineatul (2) și care interesează un alt stat membru, aceste informații pot fi puse la dispoziția acestui stat membru prin intermediul ofițerilor de legătură ai statelor implicate, în conformitate cu legislațiile interne respective.

(2) Ofițerii de legătură nu transmit informații cu caracter personal altor state decât statele membre și nici vreunei organizații internaționale.

În măsura în care dreptul intern cu privire la prelucrarea datelor prevede acest lucru, ofițerii de legătură păstrează, exclusiv în scopul protecției datelor, informațiile personale pe care le-au transmis în conformitate cu alineatul (1). În plus, Unitatea nu stochează informații personale la nivel central, nici automat, nici prin alte mijloace.

(3) Statele membre recomandă autorităților lor de protecție a datelor să se asigure că activitățile ofițerilor lor de legătură respectă dreptul intern cu privire la protecția datelor personale și că baza de date comună a Unității, în cazul în care aceasta există, nu conține decât date care nu au caracter personal.

În vederea respectării acestor recomandări, statele membre se angajează să facă tot posibilul pentru ca ofițerii de legătură să coopereze pe deplin cu autoritățile naționale competente în domeniul protecției datelor.

Articolul 5

Personalul

(1) Unitatea este condusă de un coordonator. Echipa de conducere cuprinde în plus, în afara coordonatorului, doi coordonatori adjuncți și alți doi membri care au o legătură ierarhică directă cu coordonatorul și al căror domeniu de activitate este delimitat.

Coordonatorul, cei doi coordonatori adjuncți și ceilalți doi membri ai echipei de conducere sunt numiți de Consiliu, în conformitate cu procedurile prevăzute la titlul VI din tratat.

Echipa de conducere este responsabilă pentru activitatea curentă a Unității. Statele membre obligă ofițerii de legătură să urmeze instrucțiunile coordonatorului, în conformitate cu dreptul intern, cu celelalte norme juridice relevante și cu instrucțiunile pe care le dau acestora.

(2) În afara ofițerilor de legătură trimiși direct de statele membre, Unității i se repartizează și alte persoane, numărul acestora fiind stabilit de Consiliu, în conformitate cu procedurile prevăzute la titlul VI din tratat. Coordonatorul Unității este implicat în desemnarea acestui personal.

Articolul 6

Responsabilitate

Fără a aduce atingere responsabilității fiecărui stat membru în ceea ce privește controlul ofițerilor săi de legătură naționali, Consiliul exercită o supraveghere generală a activităților Unității. În acest

scop, coordonatorul raportează în scris, la fiecare șase luni, cu privire la gestionarea și activitățile Unității. Coordonatorul furnizează, de asemenea, orice alte rapoarte sau informații pe care le poate solicita Consiliul.

Articolul 7

Finanțare

Statele membre își asumă costul trimerii ofițerilor lor de legătură, precum și pe cel al echipamentelor necesare Unității. Celelalte costuri ale creării și funcționării Unității, suportate inițial de țara gazdă, sunt în sarcina comună a statelor membre. În acest scop, contribuția anuală a fiecărui stat membru este stabilită, cu respectarea normelor și procedurilor sale bugetare, în funcție de produsul național brut (PNB) al statului membru, conform baremelor utilizate pentru determinarea elementului PNB din resursele proprii destinate finanțării bugetului general al Comunităților Europene.

În fiecare an, PNB-ul anului precedent constituie baza de referință utilizată pentru fiecare stat membru.

Articolul 8

Intrare în vigoare

Prezenta acțiune comună intră în vigoare la data publicării sale în Jurnalul Oficial. Aceasta înlocuiește Acordul ministerial din 2 iunie 1993 privind instituirea Unității Droguri Europol.

Adoptată la Bruxelles, 10 martie 1995.

Pentru Consiliu

Președintele

P. MÉHAIGNERIE